

raliseres, kunde vedtage en almen, en generel Lov, som fastsatte Betingelser, paa hvilke der kunde meddeles Naturalisation, og saa overlod Naturalisationen til Administrationen. Han opstillede det Spørgsmaal, hvorvidt dette kunde forenes med Grundlovens Bestemmelser om, under hvilke Betingelser Naturalisation kunde meddeles, og troede selv, at en saadan generel Lov vilde falde indenfor Grundlovens Bestemmelser. Ministeriet er ogsaa tilbøjeligt til at tro, at han har Ret i saa Henseende. Imidlertid har man ikke ment det betimeligt i Aar at fremlægge en saadan generel Lov; men Spørgsmaalet har været Genstand for Undersøgelse og er stadig Genstand for villig Overvejelse. Ogsaa nogle andre Oplysninger, den daværende Ordfører udbad sig, navnlig vedrørende vore Nabolandes Praksis med Hensyn til Indfødsrets Meddelelse, skal jeg, for saa vidt det har været muligt at tilvejebringe dem, sørge for kommer Landstingets Udvalg i Hænde.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til villig Behandling, idet jeg maa have Lov til at forbeholde mig eventuelt overfor Udvalget at forebringe de enkelte Sager, som maatte være tilendbragte i Ministeriet inden Udvalgsbehandlingen afsluttes, angaaende Personer, der altsaa maaske kunde være Grund til at optage paa Lovforslaget gennem en Ændring. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget vil blive omdelt.

Derefter har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet Ordet for at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Det Lovforslag, jeg hermed har den Ære at fremsætte for det høje Ting, *Lovforslag om Syn over Kirker og Kirkegaarde*, er en Genganger fra i Fjor; det naaede kun til første Behandling og en ganske kort Udvalgsbehandling, uden at Udvalget blev færdigt med sit Arbejde. Jeg tillader mig derfor i Aar at fremsætte Lovforslaget i den samme Affattelse, hvori det fremsattes i Fjor, og haaber, at det i Aar maa lykkes at afløse den nu gamle og utidssvarende Synslov med en ny og bedre Lov.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2259).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Dalsgaard: Det foreliggende Lovforslag til Revision af Sygekasseloven af 1892 er i alt væsentligt overensstemmende med det Lovforslag om samme Emne, der forelaa til Behandling i Fjor. Ved Sagens første Behandling her i Fjor havde jeg Lejlighed til for mit Vedkommende at fremsætte mit Syn paa denne Sag, og da jeg fremdeles har det samme Syn, kan jeg ved denne Lejlighed nøjes med at henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte om Sagen i Fjor. Jeg finder kun Anledning til at tilføje en Bemærkning. Det Spørgsmaal, som voldte mest Vanskelighed i Fjor, var det finansielle Spørgsmaal. Der var her i Tinget ikke ringe Betænkelighed ved at forøge Statens Tilskud til Sygekasserne saa væsentligt, som det vilde blive forøget, dersom Lovforslaget var blevet gennemført uændret. Forøgelsen vilde nemlig blive ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Spørgsmaalet om, hvorfra disse Penge skulde komme, kunde den højtærede Indenrigsminister imidlertid i forrige ordentlige Samling besvare med Henvisning til det Overskud, den da lige vedtagne Finanslov for indeværende Finansaar udviste, nemlig henimod 2 Mill. Kr., og Ministeren mente derfor, at Pengene skulde ikke skaffes, de var til Stede. I Aar er Forholdet jo ikke saa heldigt. Vi ved alle, at paa Grund af de overordentlige Begivenheder, som er indtraadte, siden vi sidst behandlede denne Sag, kan vi gaa ud fra som givet, at det Overskud, som var forventet at ville fremkomme ved Udgangen af indeværende Finansaar, vil blive forandret til et betydeligt Underskud, og Ud sigterne for de nærmest kommende Aar er jo ogsaa paa Grund af disse Begivenheder blevet mindre lyse, end de var før. Var det forrige Gang vanskeligt at komme over det finansielle Spørgsmaal, bliver det sagtens ikke lettere i Aar, selv om alle Parter, hvad jeg for øvrigt forventer, erkender, at vore finansielle Forhold er undergaaet en mindre heldig Forandring fra forrige Gang til nu. Jeg vil imidlertid haabe, at det maa kunne lykkes i Aar,